

Despres del triomf

L'impresió que ha produït arreu del districte la jornada del primer de Juny, és, a judicar pels testimonis d'entusiisme que venim rebent de tots els pobles, d'aquelles que deixen solc ben fondo en l'ànima popular.

L'odi del caciquisme, adormidor de les energies, ensopidor de les nobles aspiracions i segrestador de la llibertat de tots els organismes, ha fet sols efecte en contats pobles que ara, vist el resultat de la lluita s'afanyen a conjuminar disculpes i lamenten l'excessiva confiança amb que escoltaren i cregueren la veu dels que, mancats de una idealitat noble i enlairada, hi anaren a propagar llevor d'odis, a encenar ferides d'amor propi i a ubriagar los passatjerament amb promeses tan enlluernadores com infundades i impossibles.

La voluntat del poble concient s'ha imposat de nou com s'imposarà sempre mentre aquest s'inspira en una finalitat generosa, patriòtica i per lo tan noble i enlairada.

L'animadversió i l'hostilitat contra la disbauxa, contra la malversació, contra les idealitats disolventes i pertorbadores és i serà un fet en nostre poble. D'esclau ningú ho és a gratient i si alguns cops els pobles semblen ajupir-se al esclavatge és perquè no hi ha qui'ls deixondi, qui desperti en són cor

els sentiments de llibertat que hi serva.

L'aplanament dels vençuts és venen clarament en l'actitud dels seus portaveus en la premsa. Les eleccions ni les comenten. Ara tot és expreme el magi per a puguin inventar excuses que atemperin als exaltats que, enganyats fins ara per les confiances que els donaven els Rius, Arola, Fius i Piniella que'n donaven sense tenir-ne, els tiren en cara la vergonya de la derrota i els retreuen i els fan responsables de les males arts que'ls han fet posar en joc per a perdre i deixar-los ara en el ridícol i a l'estacada.

Ja ho deiem un d'aquests dies. [Entre el fiuisme enpenyat en portar al poble al abim i el poble freturós de salvar-se s'havia entaulat la lluita. El poble ha evidenciat que no hi vol caure al abim que li tenen preparat els elements pertorbadors, s'ha redressat, ha lluitat noble serenament i ha portat als seus enterradors arran de la fossa.

Una empena més i els tindrà a dintre. El primer pas ja és dat. Seguim sense vacilacions ni dualismes la tasca començada i la victòria d'ara, ben senyalada i ben gloriosa, serà el preludi d'una victòria definitiva de Manresa, del districte i de Catalunya tota.

L'expulsió dels alarbs fou cosa de segles. La dels barbres moderns serà cosa de mesos.

DE BERGA

Un botó per mostra.

No cal dir el poble. Ja el mentaran els documents autoritzats i amb el poble els noms dels personatges de l'escena: Dia 31 de Maig.

Lloc de l'acció: La sala d'actes de l'Ajuntament. Personatges: L'alcalde del poble, tres regidors, el secretari i l'agutzil, el candidat i dos senyors que l'acompanyen. Hora: Les deu del vespre.

S'acaba de celebrar una reunió de uns cinquanta veïns quan el candidat i acompanyants entren a la sala. Els veïns surten i queden sols en escena els personatges abans mentats; i l'alcalde, el secretari, els regidors i l'agutzil complen fil per randa el desenrotllat de la reunió, quin objecte era posar-se d'acord per la forma d'invertir les cinc mil pessetes cobrades el dia abans, del comte de Figols, pel cens del poble.

Els uns, deia el secretari, volien que es repartissin els diners, els altres que s'invertissin en millores pel poble i al fi ha prevalgut aquest criteri.

Expliquen com i quan cobraren la quantitat, qui els pagà i detallen fins l'especie de moneda en que cobraren i unanimitat confessen que a no ser les cinc mil pessetes el comte de Figols hauria tingut cinc o sis vots, el senyor Tresserra tres o quatre i els demés, tots per voluntat individual i col·lectiva del poble, per afinitat d'idees i sentiments haurien sigut pel candidat que se'ls escoltava somrient amb un somriure que'ns va semblar de llàstima i commiseració per aquells infelissos pastors d'un poble convertit per ells en remat més infelís encara.

A Girona, segons veiem en nostre confrare «Diario de Gerona», el comte de Figols ha empleat les mateixes armes que a Berga.

«Els nostres amics que lluitaven pels districtes d'aquesta capital, Olot i Vilademuls socumbiren a la força d'una descarada pressió oficial que mai s'havia exercit amb tanta despreocupació i impudícia, i a la no menys violenta de

un devassall d'or quin record perdurará per llarga temporada.

Contra tals armes no és possible sostenir decorosament una lluita de idees, ja que a n'aquestes, els mercaders de consciències no hi fan mai apel·lació, sinó solament burxen en els baixos instins de la massa.»

«El carácter que tuvieron las elecciones y que determinan el éxito de la candidatura de la U. M. N. convirtieron lo que debía ser noble y leal lucha de civilidad y ciudadanía, en desenfadada saturnal de electoreros, bajo la égida protectora de la autoridad.

Lo teníamos provisto y lo veníamos anunciando desde hace muchos días. La reapertura de los juegos prohibidos, la recluta de los trampones y mercenarios, el mal uso de los resortes de gobierno, la corrupción del sufragio sistemáticamente planteada, los abusos de poder que se ejercían sobre autoridades locales y ciudadanos, todo eran síntomas inequívocos de lo que anteayer tenía que ocurrir. Y en efecto, las elecciones se celebraron con todo el brutal descaro que era necesario para ganar a la fuerza.

Desde primera hora, al amparo de agentes de policía, se abrió la compraventa de votos, especialmente en el distrito cuarto, donde varias tabernas se declararon realquiladas a la U. M. N. y disfrutaron de la garantía de una pareja de seguridad a la puerta del establecimiento. En los distrito primero y segundo de las operaciones mercantiles corrieron a cargo de los electores ambulantes; hubo concejal que con auxilio de un agente municipal, en plena calle contrataba a los electores la emisión del voto.

Las manadas de volantes reclutados, eran conducidas públicamente desde las oficinas de la U. M. N. a los colegios electorales.

Aprenent

falta a la pasteleria «La Englantina», Born, 1.

Mitjons i altres genres de punt
RODRÍGUEZ I FERRER
Boqueria, n.º 38 BARCELONA

Festa de Sant Jordi

Els organitzadors d'aquesta festa religiosa i patriòtica han dirigit als ciutadans l'allocució que transcribim i que fem nostra, pregant als amics que vulguin ajudar-los en la tasca meritoria que s'han emprès.

Caridíssim ciutadà:

Els organitzadors de la Festa de Sant Jordi, Patró de Catalunya, pensem enguany, si Deu ho vol celebrar-la per tercera volta.

En aquests moments culminants d'espectació en que tots els patriotes tenim posades les més fermes esperances en que la nostra terra aconseguirà que li siga reconegut el llegendari dret de governar-se, no ens és fàcil predir si celebrarem la festivitat de l'invicte cavaller de Crist per demanar-li ajut encara o en acció de gràcies per haver obtingut, segons el voler de Deu Nostre Senyor, un règim de llibertat.

Siga com siga, enguany hem fet encarrec a un escultor manresà d'una imatge en relleu de Sant Jordi i és per això que'ns dirigim als nostres conciutadans per tal que fassin un dispendi extraordinari per contribuir a l'adquisició de l'esmentada imatge i als cultes anyals.

Als catalans ens caldria recança de haver tingut oblidat al nostre poderós intercessor davant de Deu, de tal manera que's fa difícil trobar una imatge seva, quan caldria que no manqués de desde la més populosa ciutat fins al més ínfim llogaret i adhuc en les llars de tots els fills d'aquesta terra benedida.

Es per esmenar aquest oblit que'ns adrecem amb aquesta crida patriòtica, esperant de vostre amor a les nostres glòries tradicions que no s'hi fareu sord.

Tenim també el fervent desig de tributar enguany un culte magnífic al nostre jove i ardit Patró i volem que la seva festa siga una manifestació esplèndida de catalanitat i de pietat; car pensem d'acord amb el patriarca Dr. Torras i Bages, de santa memoria, com més catalans siguem, serem més cristians.

En això demanem el concurs de tots els nostre conciutadans posseïts del do de la pietat.

Vos fem avinent que dintre breu temps passarà per casa vostra una comissió per recaptar l'òbol de la vostra generositat.

Manresa, març de 1919.

Joan Vall, Pyre.

Blay Padró

Francisco X. Cirera Llorenç Perramón

Josep Corrons

Vaga dels metal·lúrgics a París.

París, 3.

Els obrers metal·lúrgics d'ambdós sexes han acordat començar avui la vaga.

Fonamenten aquesta resolució en el fracàs de les gestions realitzades amb amb els sindicats patronals, referents a la jornada de vuit hores i l'augment de jornals.

París, 3.

La nit passada, la vaga de metal·lúrgics era quasi general. La vaga abraça les fàbriques d'automòbils i d'aeroplans.

Vaguen també els pintors decoradors.

Italia concedeix per decret l'autonomia d'Abissínia.

Roma, 3.

S'ha concedit per decret l'autonomia administrativa a Abissínia. Aquest règim d'autonomia dona per als abissinis els mateixos drets i ventatges que gaudeixen els súbdits italians. El parlament local ha estat tancat.

Les tropes estonianes i finlandeses han entrat a Petrograd. El poble els fa una calurosa rebuda.

Londres, 3.

Els periòdics han rebut un despatx de Compenhague dient que el diari de Compenhague «Tidenstegn» havia rebut un telegrama de Vardoe, segons el qual les tropes estonianes i finlandeses havien entrat a Petrograd.

No hi ha notícies de cap més procedència que confirmin el telegrama del «Tidenstegn».

Madrid, 3.

S'ha rebut un telegrama urgent de Londres donant compte de l'ocupació de Petrograd per tropes estonianes i finlandeses verificada aquest matí.

El telegrama afegeix que el veïnat ha fet una calurosa rebuda a les tropes.

Al marge de llegir En PERERNAU

el seu primer llibre

«CANTS A LA VIDA»

El dia 25 del prop passat mes el jove poeta surienc En Salvador Perernau, va donar lectura davant de nombrosos i selecte auditori, congregat a la sala de festes de l'«Orfeó Manresà», a la col·lecció de poesies que formen el seu darrer llibre «Cants a la vida», i que és prou per a fer destacar la personalitat d'En Perernau com la d'un poeta exquisit i de volada, del que pot esperar-se molt en profit de les nostres lletres. El públic va mostrar-li quant gojós havia estat en sentir-lo, endressant-li com a mostra un calurós aplaudiment i fortes encaixades d'enhonorabona. Rebi també la nostra ben entusiasta.

El jove En F. Bajona i Vilaseca va prologar la lectura de «Cants a la vida» llegint ço que segueix:

A tots vosaltres qui feu acte de presència aquí:

Forsa salut! forsa anys de vida! que be val la pena de viure-la, encara que nomes sigui aixís com és; enlluernadora per aquells que hi saben menar els ulls i no es distreuen mai de l'ànima.

I ara a mí permeteu-me, pro desseguida, baladrer com soc, de dir ben content, ben a plaer d'el mí mateix que porto:—ja som aquí!—com un camí començat i no acabat encara—ja som aquí!—on cap de vosaltres a ben segur no gustarà pas de dir-me el perquè; us escaparia el riure; jo us ho conec amb tot i no pogut haver encara gens dels vostre gest en la mirada. Es que no se us de ha conèixer per dir que sou entremaliats de sentiment.—Perquè heu vingut avui aquí?... sinó com jo mateix; per llemínadura d'uns quants versos que ens ho dirán lo que es la vida! Vida! ens diu ella tot moment de sorollar-la.

Perxó trobarem que dirà:

Car viure es desitjar i es un de
[sig la vida;

al glosar-la el poeta que hi és entremig, i no s'hi troba, i en te fretura. Pro jo de ser autoritari i concient us diria: es que en feu cançons qui son joganeres i us surten per fora i se us esbarrien, i l'espai es tan gran, tan esperit que no cal que palpeu, no! que tot es llum, i es la mateixa que ubriaga, que esberla, que fa caure els fruits que vos canteu amb el do que teniu de la paraula encesa i folia del volguer aclarir les coses i fer-les resplandentes. No cal que palpeu no! vos mateix direu:

El cirerer s'extremiria
si li cullís el fruit madu

joveníssim bell parlar amic de tots nostres, una mica mes que nosaltres, devot de l'esclat i de la joia, del riure adolescent i de les roses, de la dona, de la intenció i de l'amor pagesa, Salvador Perernau; que jo em recordaré forsa de vos perquè ja us coneixia

molt abans de veure-us per primera vegada.

I molts de nosaltres us coneixiem, i qui no us havia de conèixer—ara vingut—encara que estesseu clos dintre del vostre petit poble que també us l'havem fet vostre. Us coneixiem perquè ens meravellàvem sovint de tantes coses, perquè ens parlàveu de tant aprop. Pariant d'amor deieu:

Joia exultant, claror manyaga
del sapiguer-se ben amat;
dolçor divina que afalaga
deixant un poc d'Eternitat.

I si us fugia aquest amor també ens ho deieu.

Ara la vida me és pesanta
per què l'Amor és lluny de mí;
a voltes crec sentir que canta,

és a dir, hi havia de haver amistat que ens ho diguessiu aixís i ens ho digueu encara.

Devegades sembla que no voleu dir res i deieu:

són dos estels qui van venint
pel corriol de la cabanya;
dos estelets van relluïnt
saltironant per la muntanya,

i d'això en dieu Bellesa humil? com es veu que hi esteu bregat a dir magnificències i esplendorositats. La natura us és voluptuosa, el camp us enamora i extasia, l'amor us té inquiet i tremolant-ne fins doneu a oblit el moment mes que cruel que el pensament us dú la mort i converseu encara:

deixeu que em quedi sempre
[mes aquí

que el món no em cansa,

després d'haver escorcollat el vostre cor engormandit

si no s'acabés mai eix viure

[delectant

quin dolç quietament en mí

[hi hauria!

I paraules! i mes paraules!

Entre els serrats qui riuen

[ubriagts de sol

i encara

Feixades d'ordis mentres se

[obtra

són caballeres balancejant, cap sense l'intenció madura i sense el fruit del instant seré que si no hi fos no hi hauria eternitat al dintre vostre, i prou d'elogis que potser en faria massa de bescantar-les davant mateix de qui les ha creades, de qui les ha viscudes. Per tal d'això son ugs vostres admiradors-amics que us duen avui aquí perquè ens l'oferiu aquest vostre primer llibre que, del començar al acabar-se tot es podria cloure, perquè tot es igual, a tot s'hi veu la vostra fesomia d'home d'alta dignitat i a semblança de Deu, qui os ha inspirat de la seva obra.

Jo diria d'aquest llibre
que és com la pagesa
rialla de llum.

I are fassi la vostra gràcia que no sigui aquesta, la última rialla!

F. BAJONA I VILASECA.

BOCOIS

que estiguin en condicions per a l'exportació de vi; de cabuda 600 litres aproximadament. Se li pagarán a breu preu qui'n tingui per vendre.

JORBA Manresa